Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 102 (852) ♦ Четвер, 2 червня 1994 року ♦ Ціна договірна

У Президії Верховної Ради України

31 травня під головуванням О.О.Мороза відбулося засідання Президії Верховної Ради України, на якому розглянуто питання про хід формування робочих органів новообраного парламенту.

Заслухано інформацію голів постійних комісій щодо складу комісій. Наголошувалося на необхідності введення до складу комісій представників усіх груп і фракцій з тим, щоб забезпечити рівновагу політичних сил, максимальне залучення до роботи депутатів-фахівців, які б піднесли діловий рівень і законотворчої, і контрольної діяльності цих важливих структурних парламентських формувань.

З розглянутих питань Президія Верховної Ради України прийняла постанови, в тому числі про заступників голів і секретарів постійних комісій Верховної Ради та про секретаріати комісій.

На засіданні Президії розглянуто також ряд інших питань організації роботи Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз у підсумковуючому слові виклав своє бачення принципів діяльності Президії Верховної Ради, постійних комісій, окресливши коло питань, що вимагають термінового розгляду і вирішення Верховною Радою.

Прес-центр Верховної Ради України — Укрінформ.

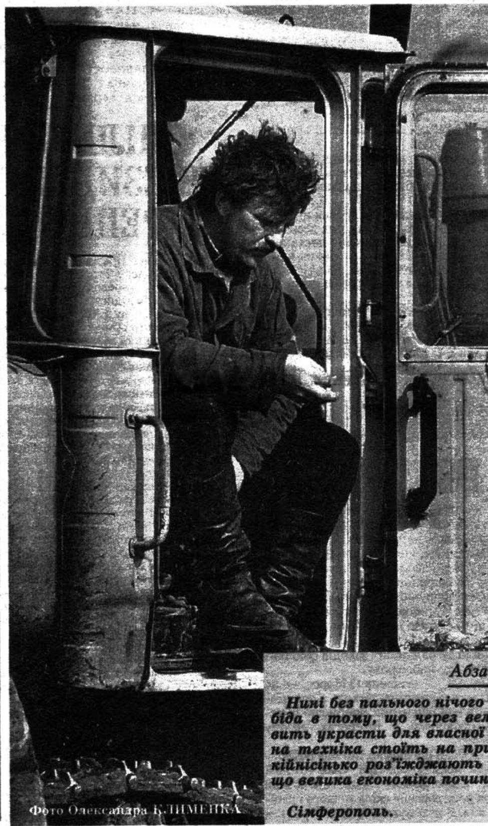

Фото Олександра КЛИМЕНКА

ЯКЩО НЕ ВРОЖАЙ ЗЕРНОВИХ, ТО ВРОЖАЙ КУПОНІВ ГАРАНТОВАНИЙ

1. Нумо, хлопці, закурим перед стартом...

Вже запало у свідомість: чим щедріші жнива, тим більші втрати врожаю. Цього року зернові достигають на 13,8 мільйона гектарів, ранні — на 11,3, олійні культури — на 1,6 мільйона гектарів. Валовий збір зерна очікується 42,5 мільйона тонн, що на 2 з гаком мільйона тонн менше від торішнього. До того ж нинішні жнива мають дві суттєві особливості. На 4,7 мільйона гектарів розширено посівні площі: через пересів озимих посіяли ярий ячмінь. А зміна структури посівів потребує максимального залучення до роботи збиральної техніки, бо жнива доцільно провести за 10-12 днів, розпочавши їх мінімум на тиждень—півтора раніше ніж торік.

Міністр сільського господарства і продовольства України Юрій Карасик поінформував Кабінет міністрів, Міністерство економіки і Міністерство фінансів, що коли не вжити негайних, радикальних заходів щодо розв'язання платіжної кризи, матеріально-технічна база товаровиробників і хлібозаготівельних організацій знову не дозволить позбутися істотних втрат. Так само, як виконати державне замовлення зі здання зерна державі і закладення продовольчих продуктів до системи держрезерву. І на це є серйозні підстави.

(Закінчення на 4-й стор.)

Абзац з листа

Нині без пального нічого в полі зробити неможливо. Але біда в тому, що через велику нестачу його кожен норовить украсти для власної машини. І дуже часто колгоспна техніка стоїть на приколі, зате «приватники» спокійнісінько роз'їжджають у своїх справах. Не забуваймо, що велика економіка починається з малої.

Петро МОЛОКОВЧЕНКО.

Сімферополь.

Продиктовано в номер

Знайомство для подальшої співпраці

Минулого вівторка Голова Верховної Ради України О.Мороз прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Сполучених Штатів Америки в Україні У.Міллера на його прохання. Глава українського парламенту поінформував дипломата про сучасне політичне та соціально-економічне становище в нашій державі, зокрема про конфліктну ситуацію в Криму. О.Мороз наголосив, що кримське питання розв'язуватимуть тільки конституційними методами. Він розповів також про роботу нового парламенту, розстановку політичних сил у ньому. Голова ВР України підтвердив незмінність курсу нашої держави на економічні реформи, повідомив про розроблення програми стабілізації економічної ситуації в країні. У.Міллер заявив про готовність США до подальшої співпраці з Україною на засадах рівноправності.

Узгодили, але з цифрами не поспішають

Країни «сімки» досягли згоди щодо надання Україні фінансової допомоги для будівництва нових АЕС, які забезпечать нашу країну додатковою електроенергією й дадуть змогу закрити ЧАЕС. Про це повідомила японська газета «Токіо сімбун». Конкретна програма допомоги Києву має бути оприлюднена цього місяця в Неаполі на нараді лідерів семи найбільш індустріально розвинутих країн.

Тим часом безрезультатно завершилася в Києві робоча зустріч представників країн «сімки» з урядовою делегацією України. Як заявив кореспондентам віце-прем'єр-міністр В.Шмаров, міжнародні експерти досі не назвали хоча б приблизної цифри допомоги для будівництва нових атомних блоків з тим, щоб компенсувати зупинку ЧАЕС. За підрахунками української сторони, сума, потрібна для проведення комплексу зазначених робіт, обчислюється мільярдами доларів. Переговори буде продовжено, повідомив В.Шмаров. При цьому делегація України заявила: «Хочете прискорити розв'язання проблеми — допомагайте».

«Бласко»: страйк за рубежем

Двогодинний попереджувальний страйк провели в іспанському порту Санта-Крус члени екіпажу турбохода «Федір Шаляпін». На причал вийшли, залишивши робочі місця, 170 чоловік. Моряки вимагають від керівництва ЧМП — «Бласко» виплати екіпажеві зарплати, яку вони не одержують вже кілька місяців. Страйковий комітет попередив, що в разі невиконання його вимог у наступному на шляху прямування судна порту Ла Валетта страйк буде повторено на тривалий строк. Численним пасажирам судна, серед яких немало іноземців, це, думаємо, не сподобається. Та іншого виходу з ситуації моряки не бачать, адже досі на їхні прохання ніхто не реагував.

«Прощання слов'янки» у Латвії

Останні три кораблі російського Балтійського флоту виведено вчора з Латвії. Командувач флоту В.Єгоров, посол РФ О.Ранніх та прем'єр-міністр Латвії В.Біркавс взяли участь в урочистій церемонії, яка відбулася в портовому місті Лієпая. Перед цим, минулої суботи, морську базу залишили підводні човни та крейсер «Адмірал Зозуля».

Кандидат у Президенти спатиме спокійно

У діях Голови Ради Міністрів В.Кебича, який підписав договір про об'єднання грошових систем Росії та Білорусі, нема складу злочину. Такого висновку дійшла прокуратура Білорусі. Справа ця розглядалася на вимогу опозиційних урядові політичних партій республіки.

Про замах на народного депутата

Ми вже повідомляли про збройний напад на народного депутата України, голову правління концерну «Укрвгротехсервіс» Володимира Бортника. З малокаліберної зброї він був тяжко поранений у голову і плече біля свого будинку у Виноградному провулку. Після надання першої медичної допомоги в одній з лікарень Києва Володимира Бортника санітарним літаком відправили на операцію до однієї з нейрохірургічних лікарень Австрії.

(Закінчення на 4-й стор.)

Друзі! Продовжена передплата на газету «Голос України» на II півріччя! В обласних центрах — по 9 червня, в інших населених пунктах — по 4 червня включно. Передплатна ціна на 6 місяців — 108 тисяч карбованців. Індекс українського видання — 60955, російського — 60997.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про обрання голів постійних комісій Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

Обрати головами постійних комісій Верховної Ради України таких народних депутатів:

Головою Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи — СТРЕТОВИЧА Володимира Миколайовича, народного депутата від Немирівського виборчого округу, Вінницька область;

Головою Комісії з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування — СТЕШЕНКА Олександра Миколайовича, народного депутата від Сватівського виборчого округу, Луганська область;

Головою Комісії з питань соціальної політики та праці — БУЗДУГАНА Юрія Олексійовича, народного депутата від Новоселицького виборчого округу, Чернівецька область;

Головою Комісії з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства — СПІЖЕНКА Юрія Прокоповича, народного депутата від Олевського виборчого округу, Житомирська область;

Головою Комісії з питань молоді, спорту і туризму — ЯКОВЕНКА Олександра Миколайовича, народного депутата від Єнакіївського виборчого округу, Донецька область;

Головою Комісії з питань науки та народної освіти — СТОРІЖКА Володимира Юхимовича, народного депутата від Шосткинського виборчого округу, Сумська область;

Головою Комісії з питань культури і духовності — КОСІВА Михайла Васильовича, народного депутата від Пустомитівського виборчого округу, Львівська область;

Головою Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством — ТАРАНОВА Олега Вадимовича, народного депутата від Комсомольського виборчого округу, Харківська область;

Головою Комісії з питань бюджету — ЩЕРБАНЯ Володимира Петровича, народного депутата від Будьоннівського виборчого округу, Донецька область;

Головою Комісії з питань фінансів і банківської діяльності — СУСЛОВА Віктора Івановича, народного депутата від Люботинського виборчого округу, Харківська область;

Головою Комісії з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів — ЧЕРЕПА Валерія Івановича, народного депутата від Білопільського виборчого округу, Сумська область;

Головою Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку — КОЖУШКА Олександра Михайловича, народного депутата від Ясинуватського виборчого округу, Донецька область;

Головою Комісії з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села — ДАНИЛЕНКА Анатолія Степановича, народного депутата від Миронівського виборчого округу, Київська область;

Головою Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД — ОЛІЙНИКА Бориса Ілліча, народного депутата від Запорізького виборчого округу, Запорізька область;

Головою Комісії з питань Чорнобильської катастрофи — ЯЦЕНКА Володимира Михайловича, народного депутата від Коростенського виборчого округу, Житомирська область;

Головою Комісії з питань ядерної політики та ядерної безпеки — ПАВЛОВСЬКОГО Михайла Антоновича, народного депутата від Центрального виборчого округу, Хмельницька область;

Головою Комісії з питань законності і правопорядку — БОРОДІЧА Леоніда Васильовича, народного депутата від Тернівського виборчого округу, Дніпропетровська область;

Головою Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією — ОМЕЛЬЧЕНКА Григорія Омеляновича, народного депутата від Кременчуцького-Крюківського виборчого округу, Полтавська область;

Головою Комісії з питань оборони і державної безпеки — МУХІНА Володимира Васильовича, народного депутата від Київського виборчого округу, Харківська область;

Головою Комісії з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів — ШЕЙКА Петра Володимировича, народного депутата від Бобровицького виборчого округу, Чернігівська область;

Головою Комісії законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації — ПОНЕДІЛКА Віктора Івановича, народного депутата від Орджонікідзевського виборчого округу, Запорізька область;

Головою Комісії з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин — БУТКЕВИЧА Володимира Григоровича, народного депутата від Погребищенського виборчого округу, Вінницька область.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.
м.Київ, 31 травня 1994 року.

На сесії Верховної Ради України

Як повідомлялося, Верховна Рада утворила 23 постійні комісії: з питань правової політики і судово-правової реформи; з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування; з питань соціальної політики та праці; з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства; з питань молоді, спорту і туризму; з питань науки та народної освіти; з питань культури і духовності; з питань економічної політики і управління народним господарством; з питань бюджету; з питань фінансів і банківської діяльності; з питань базових галузей та соціально- економічного розвитку регіонів; з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку; з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села; у закордонних справах і зв'язках з СНД; з питань екологічної політики; з питань Чорнобильської катастрофи; з питань ядерної політики та ядерної безпеки; з питань законності і правопорядку; з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією; з питань оборони і державної безпеки; з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів; законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації; з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин.

На ранковому пленарному засіданні 31 травня народні депутати розглянули питання щодо голів цих комісій і після його обговорення прийняли відповідну постанову (публікується в пресі). Обрано 22 голів постійних комісій. Юрій Костенко, який пропонувався на посаду голови Комісії з питань екологічної політики, свою кандидатуру перед голосуванням зняв.

Народні депутати також розглянули і прийняли в першому читанні проект Регламенту Верховної Ради, про основні положення якого доповів один із авторів цього важливого документа депутат Владислав Носов.

З короткою промовою щодо поточних і перспективних завдань парламенту виступив Голова Верховної Ради Олександр Мороз.

Сесія продовжує роботу.

Прес-центр Верховної Ради України — Укрінформ.

ЗА РОБОТУ, ТОВАРИШІ!

Денне засідання 31 травня

Як уже повідомлялося, Верховна Рада проголосувала за список кандидатур на посади голів постійних комісій. На ньому зійшлися 180 народних депутатів. Парламент також проголосував за редакційно змінені назви двох комісій — Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи та Комісія з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування.

Потім Голова Верховної Ради Олександр Мороз, виступаючи з трибуни парламенту, підкреслив, що вдалося зробити крок до принципово іншої, демократичнішої структуризації Верховної Ради з урахуванням фактичної багатопартійності у політичній сфері суспільства, висловив надію, що депутатам ніколи буде займатися політичними чварами. Олександр Мороз висловив також припущення, що в сесійному залі немає жодного депутата, якому повністю сподобався б склад Президії і це, — зазначив він, — добре, бо є високий потенціал, і шлях до вдосконалення робочих органів Верховної Ради не закритий. Щодо роботи над Регламентом, то Олександр Олександрович висловився за необхідність ретельно опрацювати його проект у комісіях, затвердити приблизно через місяць і «більше ніколи не вдаватися до програшних для всіх прийомів політичного бою».

Подальшу роботу Верховної Ради України її Голова визначив у п'яти основних напрямах. Передусім, це налагодження продуктивної діяльності постійних комісій із залученням фахівців-недепутатів. Тиждень відводиться на планування — невідкладних, довгострокових та перспективних завдань. Організацію і контроль над цією роботою буде покладено на одного із заступників Голови.

Наступного вівторка всі депутати вже мають одержати документи щодо невідкладних завдань у вигляді доповнень до вже визначених питань, що розглядатимуться. Реалізація таких невідкладних завдань має «розблокувати виробництво, створивши підприємствам нормальні умови господарювання через податки, кредити, інвестиції, валютне регулювання. Треба захистити населення від подальшого зростання цін, загрози масового безробіття, падіння заробітної плати, недоступності товарів, транспортних послуг, літнього відпочинку». Ці проблеми розв'язуватимуться в комплексі і «тоді ми зможемо виконати й інші вимоги виборців, проіндексувати всі трудові заощадження». Олександр Мороз підтвердив курс на масову участь населення в приватизації, а також забезпечення за соціально низькими рівнями цін на шкільні та вузівські підручники, харчування дітей у дитячих садках, таборах відпочинку, санаторіях, школах. Ішлося і про те, що держава має взяти на себе витрати на поховання померлих.

Поставлено завдання ці та ряд інших заходів соціального захисту реалізувати вже цього року.

— Ми підемо на ці кроки, — зазначив О.Мороз, — не задля популізму, не латаючи латку за латкою, а спрямовуючи реформи на соціальні орієнтири, зробивши їх невідворотними, всеохоплюючими в інтересах народу України.

Далі Голова Верховної Ради повідомив, що мав розмову з виконуючим обов'язки прем'єр-міністра, який готовий подати на розгляд ВР напрацьовані раніше пропозиції щодо засад державного регулювання економічного і соціального розвитку України. Констатувалося також, що неможливо зволікати з обранням нового прем'єра, з формуванням уряду, не слід пов'язувати це з виборами Президента.

Промовець особливо наголосив на необхідності посилити контрольні функції робочих органів Верховної Ради на рівні постійних комісій. Координація й аналіз цієї роботи також покладається на одного із заступників Голови. Як завдання першочергове в цьому плані визначено розгляд питання про те, як виконується затверджена Верховною Радою програма приватизації.

На завершення Олександр Мороз закликав депутатів до дружньої і плідної роботи.

Такою вона в принципі й була до кінця денного засідання, коли розглядався напрацьований раніше проект Регламенту ВР, який представляв народний депутат Владислав Носов. Проект ухвалено у першому читанні.

Вечірнього пленарного засідання не було. Депутати працювали вже у щойно створених постійних комісіях.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Крим — проблема європейського масштабу

Ранкове засідання 1 червня

Першим питанням після формування робочих органів Верховної Ради став розгляд однієї з гострих проблем нашої держави — врегулювання ситуації в Криму.

З доповіддю про події в Республіці Крим виступив Президент України Леонід Кравчук. Даючи аналіз того, що сталося останнім часом на півострові та у керівництві автономної республіки, Леонід Макарович чітко заявив: «Ігнорування вимог Конституції, законів України — не якісь окремі помилки, а стратегічна лінія нинішнього керівництва Республіки Крим, партії, що прийшла до влади, на повний відрив від України з подальшим приєднанням до Росії».

Президент України подав на розгляд Верховної Ради конкретні пропозиції щодо врегулювання ситуації в Криму на основі ясної і непохитної позиції: Крим був і повинен бути невід'ємною складовою частиною України. Всі незаконні постанови й рішення, прийняті останнім часом керівними структурами автономної республіки, мають бути відмінені і введені в рамки Конституції, законів України.

Леонід Макарович відповів на запитання народних депутатів України.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

СПІЛЬНЕ КОМЮНІКЕ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ І ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

На запрошення Президента України Його Високоповажності пана Леоніда Кравчука Президент Турецької Республіки Його Високоповажність пан Сулейман Демірель в супроводі Міністра закордонних справ Його Високоповажності Хікмета Четіна та Міністра транспорту Його Високоповажності Мехмета Кьостепена відвідав Україну з 30 травня по 1 червня 1994 року.

Два Президенти обмінялися думками щодо стану двосторонніх відносин, а також регіональних та міжнародних питань, які становлять взаємний інтерес. Президент Турецької Республіки мав також зустрічі з паном Олександром Морозом, Головою Верховної Ради України, та з паном Юхимом Звягільським, виконуючим обов'язки Прем'єр-міністра України, та виступив у Верховній Раді України.

Два Президенти висловили задоволення швидким розвитком особливих зв'язків, що історично склалися між їхніми народами, і підкреслили спільне бажання і надалі сприяти їх співробітництву в усіх можливих сферах на засадах довір'я, взаємної поваги і взаємного інтересу, а також на основі положень Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Турецькою Республікою від 1992 року.

Згідно з їхньою рішимістю змінити правову базу співробітництва та відкрити нові перспективи для їх відносин, Сторони підписали під час візиту Протокол про обмін Ратифікаційними Грамотами Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Турецькою Республікою та Угоди про автомобільні перевезення та про співробітництво в сфері туризму, а також Протокол про будівництво нафтопроводу від узбережжя Середземного моря до Чорного моря через територію Туреччини та нафтового терміналу в Самсуні. Вони також завершили ініційований раніше процес обміну нотами з питання делімітації континентального шельфу та особливої економічної зони в Чорному морі між Туреччиною і Україною.

Було також вирішено, що обидві Сторони підпишуть в найближчому майбутньому ще інші двосторонні угоди, за якими нині відбуваються переговори.

Два Президенти особливо наголосили на потребі подальшого розвитку та урізноманітнення економічних та торговельних зв'язків між Туреччиною і Україною, особливо у сфері інвестування.

Президенти Туреччини та України погодилися активно співпрацювати з метою подальшого сприяння прямим контактам між громадянами, приватним та громадським секторами двох країн для розширення обмінів у сфері освіти, культури, науки, спорту та інформації та для розвитку двостороннього співробітництва в галузях захисту природного середовища та запобігання транскордонного забруднення.

У зв'язку з трагічною датою — п'ятдесятиріччям депортацій з батьківщини татарського населення, історично корінного народу Кримського півострова, обидва Президенти вшанували пам'ять жертв цієї жорстокої та страхітливої акції і відзначили необхідність не тільки відновлення історичної правди, а й здійснення справедливості щодо депортованих та їх нащадків за допомогою заходів національного та міжнародного характеру, які сприяли б їх репатріації та розселенню на їх історичній батьківщині, а також зміцненню та розвитку їх культурної ідентичності та юридичного статусу.Турецька сторона з вдячністю відзначила зусилля Уряду України щодо повернення кримських татар на їх історичну батьківщину і висловила готовність сприяти вирішенню їх житлових проблем. Українська сторона з вдячністю сприйняла цю пропозицію.

Два Президенти відзначили, що потенційно процвітаючі Туреччина і Україна є важливим чинником для зміцнення як регіонального, так і світового миру, стабільності і добробуту, а також відповідають основоположним інтересам усіх країн, що активно задіяні у побудові надійних, стабільних і взаємовигідних відносин.

У цьому контексті обидва Президенти знову підтвердили своє рішення перетворити басейн Чорного моря на зону постійного миру, стабільності та процвітання шляхом активного співробітництва в рамках ООН, НБСЄ, програми НАТО «Партнерство заради миру», а також розширення та зміцнення економічних, торговельних та культурних зв'язків між державами — членами Чорноморського Економічного Співробітництва.

Два Президенти ще раз підтвердили свою рішимість забезпечити повне дотримання існуючих угод з питань контролю над озброєннями та роззброєння усіма Сторонами і погодились, що їхні країни більш тісно співробітничатимуть як на двосторонній основі, так і в міжнародних організаціях з питань роззброєння та перетворення зони Чорного моря на зону, вільну від ядерної загрози.

Розглядаючи процес регіонального співробітництва як фактор стабільності в Європі, два Президенти вирішили уважно розглянути заходи безпеки і довіри в регіоні Чорного моря, запропоновані Україною прибережним чорноморським державам.

Ще раз підтверджуючи відданість їх країн принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй, Хельсінкського Заключного Акта та наступних документів НБСЄ та необхідність зміцнення миру та стабільності в Євро-Атлантичному регіоні, два Президенти наголосили на важливості, яку вони надають незалежності, суверенітету та територіальній цілісності і поваги до існуючих кордонів держав — членів НБСЄ.

Два Президенти обговорили розвиток подій в колишній Югославії та на Кавказі, включаючи ситуацію в Боснії-Герцеговині та в Азербайджані.

Обидва Президенти підтвердили свою повну підтримку поважанню міжнародно визнаних кордонів усіх балканських країн та кавказьких країн та полагодженню всіх кризових ситуацій лише мирними, політичними засобами.

Під час візиту Президент Турецької Республіки Його Високоповажність пан Сулейман Демірель запросив Президента України Його Високоповажність пана Леоніда Кравчука відвідати з офіційним візитом Туреччину. Президент Леонід Кравчук прийняв це запрошення.

Президент України Л.КРАВЧУК

Президент Турецької Республіки С.ДЕМІРЕЛЬ

м.Київ, 30 травня 1994 року

Анатолій ГОЛУБЧЕНКО: «Якщо не створимо промислово-банківський союз, то банки почнуть вмирати слідом за промисловістю»

Журналістка Людмила НІКОЛАЙЧУК розмовляє з міністром промисловості України народним депутатом Анатолієм ГОЛУБЧЕНКОМ

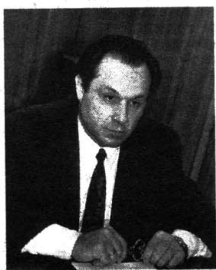
— Анатолію Костянтиновичу, які, на ваш погляд, мають бути найнагальніші заходи парламенту?

— Сьогодні найважливіше, звичайно ж, «закрутити виробництво». Треба ухвалити ряд заходів, котрі дали б можливість нормально працювати виробникам, стимулювали, а не душили їх податками, захистили від сваволі чиновника, корупції, злочинності.

Обов'язково треба розв'язати проблему оборотних коштів, а також індексації вкладів населення. Гостро стоїть питання щодо соціального захисту пенсіонерів. Адже, хоч як не дивно, найактивніша політично частина населення, і це, зокрема, підтвердили вибори — старі, пенсіонери, ті люди, які, здавалося б, уже відпрацювали своє. Якби для них були створені нормальні умови життя, вони стали б менш політизовані, а на їхнє місце прийшли б люди, настроєні більш реформаторськи, з передовими поглядами. Люди, котрі сьогодні живуть так, як наші старі, не можуть піти на відпочинок. Який відпочинок за злиденного життя? Створити умови для нормального життя пенсіонерів, для того, щоб можна було проводити реформи, — це теж одне із завдань парламенту.

Ще одна дуже серйозна, а можливо, й ключова нині проблема — взаємозв'язки промисловців і банкірів. Сьогодні промисловці у всіх гріхах звинувачують банкірів, а ті — промисловців. Але ж ті й інші жодного разу не сіли за стіл переговорів і не подумали: а як все ж таки в цій ситуації виходити з кризи? Гадаю, що саме в союзі банкірів і промисловців криється та ланка, схопившись за яку можна відразу витягнути весь ланцюг. Треба, щоб банкіри зрозуміли, що вони житимуть краще лише тоді, коли через фінанси зможуть забезпечити нормальну роботу промисловості. Тоді промисловці вбачатимуть у банкірах не своїх ворогів і кривдників, а друзів, сподвижників. І тоді не йтимуть по три місяці платежі, а за період їх проходження банк не прокручуватиме ще раз на цих грошах кредити, а прагнутиме швидше провести платежі своєму клієнтові. Тобто треба допомогти порозумітися цим двом категоріям. І я гадаю, що в цьому певну роль теж мають відіграти парламент, Національний банк, Кабінет міністрів, можливо, і нові недержавні промислово-банківські союзи.

— Як мені відомо, ви один з перших в Україні припустили, що практично головна причина кризи — в роз'єднаності промисловців і банкірів і що їхній союз стане рятівним для держави. З цієї проблеми ви створили цілу концепцію. Що в ній головне?

— Сьогодні прибуток банків у 3—4 рази перевищив прибуток промислових підприємств. І при цьому підприємства зупиняються і закриваються. А де ж тоді той прибуток банків? Куди його спрямовано, де він працює, куди інвестовано?

Нині наші великі промислові підприємства не вірять малим комерційним банкам — йдуть тільки до великих. А коли їм потрібні кредити, просять у дрібних комерційних банків, бо у великому одержати не можуть... Але ж і банки мають розуміти: коли до них прийшов вкладник і переказує вклад або сплачує свої матеріальні ресурси, то треба зі шкури вилізти, але протягом двох-трьох днів гроші мають потрапити до адресата. А клієнт, який тримає на рахунку гроші, має бути впевнений: хоч би що трапилося, якщо він дає банкові доручення на переказ — його виконають. Тобто банк має працювати так, щоб у нього завжди були ці кошти. А також, щоб клієнт міг одержати кредит під оборотні кошти, коли йому знадобиться. Ось що сьогодні треба промисловцям. Це не чиясь примха, а реальна вимога дня. І щоб банк був зацікавлений інвестувати гроші у промисловість.

Та, звичайно ж, і банк, зі свого боку, має бути впевнений, що клієнт від нього не піде, що він вчасно сплачуватиме відсотки за одержані кредити (адже це основа — кредитні ресурси), що обов'язково одержить частину прибутку за інвестування капіталу в підприємства. Це ціла система, яку слід піднести до рангу договору між банком і промисловцем.

За півтора року роботи в уряді я щодня чую від промисловців про те, які погані банкіри, а від банкірів — про поганих промисловців. Це ненормально. Хоча й ті й ті роблять одну справу. Гадаю, коли банкіри зрозуміють, що їхній добробут залежить від добробуту промисловості, у нас справи підуть на лад.

— Але ж можна й банкірів зрозуміти: за такого рівня інфляції довгострокові кредити, як правило, збиткові, а прибуток дають тільки короткострокові кредити, котрі, щоправда, можна використати, у кращому разі, на придбання готових товарів для подальшого продажу. А не на розвиток або, тим більше, на створення нового виробництва.

— У тому-то й суть, що банки на якийсь час мають відмовитися від великих прибутків. Вони мають жити дуже скромно для того, щоб не дати вмерти промисловості і допомогти їй вийти з кризи. Коли зупиниться промисловість, то банкам не буде звідки брати гроші. І ніхто їх не підтримає. Банки почнуть вмирати слідом за промисловістю — хочемо ми цього чи ні. Наш уряд має бути такий мудрий, щоб примирити ці дві сили і переконати працювати одна на одну. Він зобов'язаний створити умови для сприятливої роботи цих двох груп, щоб пошуки винних припинилися, а почалася продуктивна робота. Для цього, звичайно, потрібна і відповідна підготовка кадрів, і кваліфікація, і вміння, і талант. Принаймні я хотів би бачити саме такий новий уряд. Не фіскальний, а такий, що створює нормальні відносини і умови для злагодженої роботи.

— Але ж, виходячи з вашої теорії, урядові все одно доведеться примусити банки піти на маленькі прибутки. Навіть якщо в цьому методі «батога і пряника» другого буде значно більше...

— Не можна примушувати! Я впевнений, якщо банкіри сядуть за «круглий стіл» з промисловцями і усвідомлять стан справ у промисловості, їх не треба буде примушувати, вони самі погодяться створити такий союз.

— Хто, на ваш погляд, може виступити в ролі лідера з одного й другого боку?

— Це, можуть бути, наприклад, Асоціація комерційних банків і УСПП — Українська спілка промисловців і підприємців — під керівництвом, звичайно ж, уряду.

— Якщо вашу теорію буде втілено в життя, коли чекати на позитивні результати?

— Вся річ у тому, що в нас немає часу на довгострокові справи і на далекі прогнози. Так складаються обставини і так швидко насувається криза, що відведено, можливо, місяці для розв'язання кардинальних питань — саме таких, які дали б можливість запрацювати промисловості. Насамперед розв'язання проблем оборотних коштів і платіжної кризи. До речі, саме в заходах щодо подолання платіжної кризи одним з першорядних може бути союз банкірів і промисловців. Платіжна криза — гальмо на шляху просування вперед: і політичного врегулювання всіх взаємовідносин в Україні, і співдружності різних партій, і роботи парламенту, і настроїв народу. Вона не дає дихати, не дає працювати, не дає заглянути у завтра. А якщо не можна побачити перспективу, то рухатися вперед неможливо.

ВДИВІТЬСЯ В ОЧІ ХВОРИХ ДІТЕЙ

Сьогодні розпочинається акція «Громадяни України — дітям Чорнобиля», зорганізована з ініціативи Спілки солідарності та соціальної справедливості. Мета акції — привернути увагу суспільства до юних жертв ядерної катастрофи, подати невідкладну допомогу дітям, багато хто з яких дивиться в очі смерті. Протягом трьох наступних днів по всій Україні збиратимуть кошти для порятунку малих чорнобильців. Акція передбачає проведення виставок та аукціону малюнків, картин дітей Чорнобиля і відомих українських митців. Кожний громадянин може зробити свій внесок у цю благородну справу. Кошти для подання допомоги тяжко хворим дітям просимо переказувати на розрахунковий рахунок № 1700601, МФО 300313, відкритий спеціально задля цього в комерційному банку «Едланд» під рубрикою «Громадяни України — дітям Чорнобиля».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про забезпечення фінансування видатків Державного бюджету України у II кварталі 1994 року

З метою забезпечення безперебійного фінансування видатків Державного бюджету України у II кварталі 1994 року постановляю:

1. Дозволити Національному банку України, до перезатвердження Державного бюджету України на 1994 рік з урахуванням наслідків його виконання за I квартал, надавати у II кварталі цього року Міністерству фінансів України внутрішньорічний кредит на договірних засадах у межах первинної емісії у розмірі понад 10 відсотків від квартального обсягу видатків Державного бюджету України.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України Л.КРАВЧУК
м.Київ
20 травня 1994 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Міжнародну асоціацію академій наук

На підтримку рішення академій наук ряду держав щодо заснування Міжнародної асоціації академій наук та з метою створення в Україні умов для її діяльності, розвитку наукової інтеграції, сприяння громадській активності у цій сфері **постановляю:**

1. Визнати Міжнародну асоціацію академій наук як міжнародну неурядову самоврядну організацію.

Міжнародна асоціація академій наук є юридичною особою і здійснює свою діяльність на території України відповідно до законодавства України.

2. Підтримати ініціативу засновників Міжнародної асоціації академій наук щодо розташування штаб-квартири цієї асоціації у місті Києві.

Президент України Л.КРАВЧУК
м.Київ
25 травня 1994 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо завершення будівництва Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд

З метою завершення будівництва Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд та у зв'язку з постановою Президії Верховної Ради України від 12 квітня 1994 року «Про поліпшення діяльності гірничорудних підприємств концерну «Укррудпром» **постановляю:**

1. Установити, що не підлягають обкладенню ввізним митом та податком на добавлену вартість під час переміщення через митний кордон України будівельні матеріали, комплектуючі вироби, устаткування цільового призначення для будівництва Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд.

Державному митному комітету України забезпечити митне оформлення цих вантажів без справляння митних зборів.

2. Звільнити Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат окислених руд на період до завершення будівництва комбінату від амортизаційних відрахувань до Державного бюджету України, а також автотранспортні засоби іноземних фірм, які перевозять вантажі на адресу комбінату, від сплати зборів за проїзд автомобільними дорогами України.

3. Міністерству транспорту України здійснювати розрахунки з Криворізьким гірничо-збагачувальним комбінатом окислених руд за перевезення вантажів іноземними підрядними організаціями, що беруть участь у будівництві комбінату, у національній валюті України за внутрішніми державними тарифами.

Президент України Л.КРАВЧУК
м.Київ
25 травня 1994 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про електронний обіг цінних паперів і національний депозитарій

З метою дальшого розвитку в Україні фондового ринку, запровадження електронного обігу цінних паперів відповідно до сучасних світових технологій **постановляю:**

1. Установити, що цінні папери в Україні можуть випускатися у формі записів на рахунках у системі електронного обігу цінних паперів.

2. Створити Національний депозитарій для обслуговування електронного обігу цінних паперів. Прийняти пропозицію Української фондової біржі про створення Національного депозитарію на базі Центрального депозитарію цінних паперів при Українській фондовій біржі.

3. Кабінету Міністрів України затвердити у двомісячний строк Положення про електронний обіг цінних паперів і Національний депозитарій.

Президент України Л.КРАВЧУК
м.Київ
25 травня 1994 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 17 березня 1994 року № 96

Доповнити Указ Президента України від 17 березня 1994 року № 96 «Про додаткові заходи щодо стабілізації фінансового стану підприємств» абзацом такого змісту:

«Не підлягають обкладенню податком на добавлену вартість хімічні засоби захисту рослин, що виробляються на підприємствах України з речовин (компонентів), імпортованих для виробничих потреб, у разі їх реалізації сільськогосподарським товаровиробникам».

Президент України Л.КРАВЧУК
м.Київ
25 травня 1994 року

Якщо не врожай зернових, то врожай купонів гарантований

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

2. Земля, що жінка, яка потребує догляду

Попри централізовані закупівлі запасних частин в Росії та Німеччині, станом на 15 травня відремонтовано лише половину комбайнів і жаток від їх загалу. Передбачають, що у жнивах візьме участь 87 тисяч комбайнів. Через відсутність валютних коштів до них не приєднається жоден новий комбайн. Чимало вантажних автомобілів і тракторів не вийдуть у поле через відсутність або «коліс», або пального, або клинових пасів, або ще чогось. За розрахунками Мінсільгосппроду, для закупівлі в Росії шин до тракторів і причепів потрібно мінімум 4,5 мільярда рублів, а для закупівлі українських шин — 84 мільярда карбованців. Грошей немає. З цієї причини закупили лише 63 тисячі шин для вантажівок замість 827 тисяч потрібних.

Найскладніше становище, втім, зі світлими нафтопродуктами. Підраховано, що для догляду за посівами, збирання ранніх зернових і кормових культур потрібно 160 тисяч тонн автобензину, 1827 тисяч дизпального і 72 тисячі тонн автотракторних мастил, проте, мабуть, потреба буде задоволена лише на 20—30 відсотків. Від концерну «Украгротехсервіс» — вічного заложника і жертви великої політики, спрямованої на фіксацію цін на сільгосппродукцію і нафтопродукти, — колегія Мінсільгосппроду зажадала вже у червні не менш як 800 мільйонів тонн нафтопродуктів. На думку керівництва «Украгротехсервіса», це не складно, якщо міністерство допоможе «відшукати» близько 2,5 трильйона карбованців. В цьому разі концерн розрахується за наявні у нього феросплави, забезпечивши товарне покриття за контрактом на поставку 12 мільйонів тонн нафти. А вже якщо концерн знизить свою валютну заборгованість за нафтопродукти до 10 мільйонів доларів (а сьогодні вона сягає 30), то він, як і раніше, користуватиметься правом першочергового одержувача кредитів з боку банківських структур. Втім, відшуковувати кошти, як з'ясувалося, треба не тільки «Украгротехсервісу», але і об'єднанню «Украгрохім», і державно-кооперативному ВО «Зерно України», і багатьом главкам, від яких залежить підготовка і ремонт збиральної техніки, транспортних засобів і зерносховищ. Яким чином і де саме відшукають ці кошти? Хоч як парадоксально, та цим питанням керівники агропромислового комплексу переймаються вже третю весну поспіль. Не вдаючись до факторного аналізу хронічної нестачі фінансових ресурсів, в основі якої лежить неадекватна інфляції система ціноутворення, розбиваючи будь-який аргумент своїх опонентів сезонністю сільськогосподарського виробництва, третю весну поспіль керівники АПК вбачають порятунок у рефінансованих кредитах Національного банку. Через що кожного року відбуваються «тектонічні» зсуви в структурі грошового обігу і з новою силою розкручується інфляційна спіраль, провокуючи черговий стрибок цін.

Востаннє це сталося в грудні минулого року. І знову станеться не сьогодні-завтра. Бо підгрунтя для цього підготував Указ Президента України від 20 травня ц. р., в якому Нацбанк зобов'язували надавати Мінфіну внутрірічний кредит під витрати бюджету обсягом понад 10 відсотків за рахунок первинної емісії платіжних засобів ще до затвердження бюджету Верховною Радою. Мінсільгосппрод вже одержав «добро» в. о. прем'єр-міністра Ю. Звягільського щодо проекту постанови найближчого засідання Кабміну, де зазначаються першочергові заходи з врятування галузі — «потопельника».

В міністерстві вже не приховують, що Президент України схвалив проект відповідного указу і ось-ось підпише його. Цей проект має докорінно виправити кризовий стан у галузі. Хочеться вірити...

3. Стрижуть вівці. А вичинка, як світ, стара

За словами міністра Ю. Карасика, йдеться про радикальні зміни в системі ціноутворення, яка має спиратися на норми прибутку. Джерелом фінансування сільського господарства має стати не сам лише бюджет, а й комерційні банки. До речі, у найближчих планах міністерства — створити власний банк, бо акціонерний агробанк «Україна», як помітив один з чиновників, ухиляється від надання цільових кредитних ліній товаровиробникам.

Ця заява щонайменше дивує, бо як відомо, в агробанку «Україна» за погодженням з Національним банком і урядом 7 цільових кредитних ліній минулого року обслуговують і жнива нинішнього. Всупереч запереченням Нацбанку і попри чинне законодавство Мінсільгосппрод наполягає, щоб комерційні банки надавали кредити незалежно від нормативів ліквідності і встановлених режимів кредитування.. «Якщо треба піти на порушення закону, що ж...» — розмірковує вголос Ю. Карасик.

До 1 липня уряд зобов'язаний виконати свою обіцянку проавансувати заготівельні переробні підприємства у розмірі 50 відсотків вартості сільгосппродукції держзамовлення, для чого слід відшукати додатково принаймні 7 трильйонів карбованців. А також проавансувати кредитну лінію і надати субсидію на підготовку і збирання нового врожаю. 20-трильйонний річний кредит Мінфіну на ці цілі — в залік ніби не йде.

Умови торгівлі також треба змінити: обов'язкова передоплата і суворі санкції за затримку платежів до банківських структур. І останнє: м'ясо й молоко звільняються від податку на додаткову вартість, а втрати бюджету компенсуються за рахунок збільшення закупівельних цін. Нехай втратить бюджет якихось 3 трильйони, зате виграє товаровиробник. На думку Ю. Карасика, проект Указу Президента передбачатиме також надходження додаткових десятків тисяч тонн м'яса і масла, понад 2 мільйони тонн пшениці у державні ресурси.

Облиште, чи варта овчинка вичинки?!

4. Держава народжується у глибинці?

За найскромнішими підрахунками, буханець пшеничного хліба нового врожаю коштуватиме 6,5 тисячі карбованців. І це якщо пшениця буде 3-го класу, а нафта «Украгротехсервісу» за найнижчою ціною — 50 доларів. А цього не станеться, бо з огляду на кредитні вкладення і незворотний спад виробництва, Мінсільгосппроду вже навряд чи до снаги стримати ціни на промислову продукцію і нафтопродукти. Інфляцію указом не зупинити. І навіть, якщо у полі доспіє великий хліб, то не про наші малі зарплати.

Та чи так усе безнадійно? Мінсільгосппрод напередодні колегії посилав перевіряльників до ряду областей, і ті привезли до Києва несподівану звістку: деяких сільськогосподарських районів шести областей взагалі не торкнулася фінансова «посуха». Там відлагоджено систему кооперованих поставок і взаємодопомоги за безготівковим розрахунком. Хто гідравліку відновив, хто обміняв одну запчастину на іншу — і готова техніка до жнив. Один із перевіряльників влучно зауважив: «Там і зароджується нова Україна».

Не наврочити б.

Сергій ВУСАТИЙ.

Продиктовано в номер

Про замах на народного депутата

(Початок на 1-й стор.)

Як учора повідомили з Відня, самопочуття пораненого після проведених операцій задовільне. Австрійські лікарі вирішили навіть перевести Володимира Бортника з реанімаційного відділення у звичайне, де триватиме подальше лікування.

Слідство з'ясовує мотиви замаху на В. Бортника. Розробляється кілька версій, про які в інтересах справи правоохоронні органи не повідомляють. В. Бортник розповів слідчим про події, які передували пострілам незнайомця. Він наблизився до народного депутата у момент, коли той сідав у свій автомобіль. Але нападника В. Бортник помітив ще раніше — відкриваючи багажник, куди ставив особисті речі.

Злочинець ховався за деревами, а потім підбіг і вистрелив майже впритул.

Гроші соцстраху — профспілкам

Відбулося чергове засідання Національного комітету профспілок з питань соціального страхування. Президент федерації профспілок спільних підприємств Анатолій Михайленко та угорський фахівець з кредитно-карткових систем розрахунку Ласло Леваї зробили доповідь про нові форми і можливості діяльності профспілок у сфері споживчого ринку. Присутні представники профспілок висловили також своє різко негативне ставлення до ініціативи Міністерства фінансів про передачу коштів соціального страхування державі. Відзначено, що такі дії Мінфіну порушують закон. Очевидні наміри цього відомства залатати дірки держбюджету платежами, спрямованими на соціальні виплати і оздоровлення трудівників. А це істотно погіршить і без того несприятливу ситуацію в соціальному страхуванні України.

«Янтарний соловей» Наталки Югеш

Солістка Одеського театру опери і балету Наталка Югеш привезла його з Калінінграда, де відбувся міжнародний конкурс співаків. Гран-прі присуджено їй після успішного проходження трьох турів конкурсу за майстерне виконання вокальних циклів на музику Верді, Прокоф'єва, Дебюссі та інших композиторів.

«Янтарний соловей» — не перша нагорода молодої солістки. Ще студенткою Одеської консерваторії Наталка, учениця відомої співачки й чудового педагога Аліси Джамагорцян, виборола першу премію на республіканському конкурсі «Золота осінь», тоді ж — третю премію на всесоюзному конкурсі вокалістів імені Глінки. А тільки-но почала співати на сцені театру, зарахована після закінчення консерваторії одразу до його основної трупи, як здобула першу премію на міжнародному конкурсі оперних співаків в Югославії. І ось — «Янтарний соловей». На заздрість щедра низка престижних нагород всього за кілька років професіональної сценічної творчості.

Проте якщо цій милій, тендітній молодій співачці хтось і заздрить, то, думається, тільки по-доброму. Й усі — колеги, численні любителі опери — захоплюються її чарівним сопрано в партіях Дездемони з «Отелло» й Віолетти з «Травіати», Кароліни з «Таємного шлюбу» й Мімі з «Богеми», Агнеси з «Орлеанської діви» і Земфіри з «Алеко», Мікаели з «Кармен» й Іоланти з одноіменної опери... Власне, жоден спектакль з репертуару театру не обходиться нині без Наталки Югеш, відтепер можна сказати й так: одеського «Янтарного солов'я».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Наркоманам закон поки що не писаний

В УВС Харкова відбулася чергова прес-конференція. Тема — наркотики. За минулий рік, за повідомленням керівництва УВС, у злочинних груп, що промишляють наркотичними речовинами, вилучено 570 кілограмів макової соломки, понад 35 кілограмів марихуани, кілограм гашишу... За перші три місяці цього року — вже більше 100 кг цього «зілля» на суму близько 2 мільярдів карбованців. Важко сказати, позитивно чи, навпаки, негативно характеризують ці цифри роботу харківської міліції. За деякими оцінками, наркотичний бізнес сьогодні у нашій країні майже неконтрольований. Відомо також, що тільки у Харкові на обліку понад тисячу наркоманів, а кожний третій злочин скоюється особами в наркотичному оп'янінні.

Очевидно, що проблема наркоманії — одна з найгостріших на Україні. Та підхід до її розв'язання державним явно не назвеш. Оперативні заходи більше нагадують міліцейське хобі, ніж професіональний опір підриву здоров'я нації. Лікування наркоманів — це швидше «школа передового досвіду» для початківців, де вони лише набираються «знань» та обростають новими зв'язками. Не сприяє посиленню боротьби з наркобізнесом і нинішня правова оцінка злочинів, скоєних на цьому грунті. Один із кавказців, що поставив свою справу у Харкові на широку ногу, але зазнав краху, відбувся на суді, по суті, легким переляком — позбавленням волі на 2,5 року.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Спорт

Перший міжнародний турнір

з міні-футболу серед команд інвалідів-ампутантів відбудеться в Києві з 4 по 11 червня. Його організує Українська спілка ветеранів Афганістану спільно з футбольним клубом «Афган-Київ» (колишня команда «Україна») і присвячує турнір воїнам-афганцям.

Трошки історії. Команда неодноразово брала участь у таких змаганнях. Спочатку сама, пізніше у складі збірної (в Україні таких команд 4). Є вже значні успіхи, і наша газета розповідала про них. Але найголовніше досягнення інвалідного футболу — реабілітація: фізична, моральна, психологічна, а також адаптація до нових життєвих умов. Отож і вирішили хлопці провести турнір у себе дома. Завдяки фінансовій підтримці спонсорів (Українського кредитного банку, акціонерного комерційного банку «Резидент», Народного фонду приватизації «Дарниця», акціонерних товариств «Колумбус» і «Супутник») стало можливим проведення цього турніру.

У ньому візьме участь вісім команд. Відбіркові зустрічі пройдуть на базі футбольного клубу «Динамо» в Кончі-Заспі, а фінальна гра відбудеться на стадіоні «Динамо» в Києві.

Сподіваємося, що цей турнір не залишиться поза увагою шанувальників футболу. Хлопці чекають вашої підтримки, дорогі болільники! Ласкаво просимо!

Володимир СНІТКО.

ФК «Бориспіль» поза конкуренцією

Друга ліга. Матчі 37 туру: «Титан» — «Бажановець» — 1:2, «Меліоратор» — «Медіта» — 1:0, «Войковець» — «Динамо» — 1:2, «Чайка» — «Вагонобудівник» — 1:0, «Азовець» — «Шахтар» — 2:1, «Дружба» — «Металург» — 2:1, «Галичина» — «Явір» — 1:1, «Газовик» — «Нафтохімік» — 0:2, «Зірка-Нібас» — «Рось» — 2:0, «Дністер» — ФК «Бориспіль» — 0:1.

Лідирує ФК «Бориспіль» — 54 очка. У «Бажановця» — 48 очок, «Зірки-Нібас» — 47, «Явора» — 45 очок.

Гортаючи зарубіжну пресу

У вигляді всіляких чуток

На негативну роль, яку відіграє нагнітання пристрастей засобами масової інформації навколо кримських подій, звертають увагу оглядачі та коментатори в багатьох країнах світу. Так, оглядач провідної канадської газети «Газетт» зауважує, що «російське телебачення повідомило про висадку українських командос у Сімферополі, що було офіційно спростовано. Такі матеріали лише додають напруження, чого нині робити було б не варто».

Латвійська «Дієна» звертає увагу на тенденційність у висвітленні подій з боку російських засобів масової інформації: «Російське телебачення, слідом за «Останкіно», своїми повідомленнями про становище в Криму намагалося створити враження, що кровопролиття на півострові неминуче». І навіть сама російська преса визнавала, що інформація щодо подій в Криму «надходить до Росії у вигляді всіляких чуток».

Як би узагальнюючи такі застереження, впливова німецька газета «Зюддойче цайтунг» пише, що російське телебачення протягом багатьох днів повідомляло про підтягнення українських військ до кордонів Криму, захоплення МВС автономної республіки, приведення у стан підвищеної боєготовності дислокованих у Криму українських частин. Не поступалися телекомпанії «Останкіно» і російські газети, які друкували повідомлення під заголовками «Україна готується до збройного втручання» або «Київ хоче блокувати Сімферополь танками». При цьому ретельно замовчувалося, що Крим за принципами міжнародного права належить до України, — підкреслює «Зюддойче цайтунг».

«Однак істеричні заклики і свідоме перебільшення та перекручення подій «Останкіно» та іншими ЗМІ спростував сам міністр внутрішніх справ Криму генерал В.Кузнецов, який заявив, що становище у Сімферополі спокійне і цілком нормальне, що немає жодного сліду українських бойовиків чи десантників.

Очевидна дезинформація у російських мас-медіа і нагнітання ними антиукраїнської істерії, підкреслює газета, дає українському керівництву законні підстави для звинувачення Москви у втручанні в кримський конфлікт».

Прес-центр МЗС України — Укрінформ

Киргизстанський калейдоскоп

Опій кордону не визнає

Різко зріс приплив афганського опію у Киргизстан із сусіднього Таджикистану. Про це повідомила державна комісія з контролю наркотиків, заснована киргизстанським урядом. Через південний кордон республіки щодоби проникає, обминаючи всі заслони й кордони, до 10 кг згубного зілля. Та й як же може бути інакше, якщо, наприклад, в Ошській області, що на кордоні з Таджикистаном, наркоділкам протистоять усього п'ять співробітників правоохоронних органів, які мають одну-єдину машину.

Є причини для дезертирства

Серед рядового складу російських прикордонних військ у Киргизстані, які охороняють киргизько-китайський кордон, зросла кількість втеч і «самоволок». Головна причина дезертирства — у старому підході до формування прикордонного складу. До числа вартових кордону потрапляють фізично й морально не підготовлені юнаки. Крім того, частим явищем залишилися позастатутні відносини серед киргизьких хлопців, які прибули служити з різних регіонів.

Проблемою залишається також слабке знання офіцерським складом киргизької мови, а рядовим — російської.

Безгоспне золото

Десятки кілограмів видобутого й обробленого золота вищої проби не може продати державі держконцерн «Киргизалтин». І все через структурні зміни у керівництві галуззю.

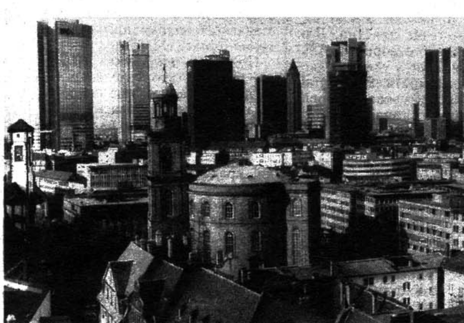
Тим часом бажання придбати золото за світовими цінами виявила одна закордонна фірма. Але фінансові операції з нею йшли б урозріз із вимогами спеціального указу Президента. А золото так само лежить мертвим вантажем.

У винахідливості не відмовиш

Влада Бішкека виявляє незвичайну винахідливість у пошуках нових способів поповнення столичної казни. Наприклад, розбили низку тролейбусних та автобусних маршрутів на більш короткі з тим, щоб пасажири платили за пересадки. Введено додаткову платню за користування водою й газом з власників... собак і кішок.

Євген ДЕНИСЕНКО.
Бішкек.

Фотофакт

За звичкою урбаністичний пейзаж з разючими хмарочосами асоціюється у нашому уявленні з американським континентом, зокрема торговим центром у Нью-Йорку чи вежею «Сієрз» у Чикаго. Проте «ростуть» будинки-велети і на європейському грунті.

На знімку: суцільна лінія могутніх хмарочосів прикрашає горизонт у Франкфурті-на-Майні. Загалом у цих спорудах розміщуються штаб-квартири великих банків і фірм. Однак стара частина міста (на передньому плані), якщо й поступається молодшій у розмірах, то переважає в історичній наповненості подіями, фактами, особами.

Фото ДПА.

Справи кримінальні

Іноземці в Україні як постраждалі й правопорушники

З падінням «залізної завіси», що відгороджувала республіки колишнього СРСР від країн усього світу, зросла кількість іноземних громадян, що приїжджають в Україну. Торік нашу державу у приватних справах бізнесу або туризму відвідало 1,3 мільйона іноземців, що майже удвічі більше, ніж позаторік. Передбачають, що в цьому році кількість іноземних громадян в Україні значно збільшиться.

Треба відзначити й те, що в лютому цього року Верховна Рада України прийняла Закон «Про правовий статус іноземців».

Цим законом усім іноземним громадянам гарантовано права і свободи, передбачені міжнародними правовими актами і законами України. Відвині законодавчо визначено порядок розв'язання питань, пов'язаних з в'їздом до нашої держави та виїздом з неї іноземців. Цей порядок цілком відповідає загальноприйнятим міжнародним нормам.

Але відомо, що жертвами злочинів в Україні нерідко стають й іноземні громадяни, особливо ті, котрі проявляють безтурботність, залишають без нагляду автомобілі, офіси, житлові та службові приміщення, заводять близькі стосунки з шахраями та всілякими зловмисниками.

Так, кількість злочинних посягань на особу та майно іноземців за останні п'ять років зросла майже в 2,5 раза. Але цю тенденцію вдалося зупинити. Торік кількість злочинів, скоєних проти іноземців, зменшилася на 16,5 відсотка, якщо порівняти з позаминулим роком.

Водночас виявляється, що й іноземці поводять себе в Україні не завжди в межах закону. Доволі поширеними правопорушеннями стали проживання без документів, недодержання встановленого порядку їх реєстрації, ухилення від виїзду по закінченні визначеного строку перебування, порушення правил дорожнього руху тощо.

Статистика й тут наводить доволі сумні дані: торік за участю іноземних водіїв скоєно 485 дорожньо-транспортних пригод, у тому числі з їхньої вини — 483, при цьому загинуло 125 та поранено 625 чоловік. Протягом 1993 року більш як на 60 відсотків зросла кількість іноземців, затриманих міліцією за надмірну пристрасть до алкогольних напоїв. За появу в громадських місцях у тяжкому стані алкогольного сп'яніння затримано і доставлено до медвитверезників більш як 2,2 тисячі чоловік.

Майже половину правопорушень допустили іноземці, котрі перебували в Україні у приватних справах, 17 відсотків — туристи, 16 — іноземні робітники, 14 — студенти.

Хоча життя у нашій країні нині не надто просте, тривожить і неконтрольована міграція, яка останнім часом набула неабияких масштабів. Значно збільшилась і кількість колишніх іноземних студентів та робітників, котрі продовжують безпідставно перебувати в Україні. На кінець минулого року їх налічувалося майже 2 тисячі. 14 іноземців за грубі порушення встановлених правил були депортовані за межі України, а декілька сотень після того, як відпали підстави для подальшого перебування в Україні, перейшли на нелегальне становище і перебувають у розшуку. Але от біда, навіть тоді, коли декотрих з них розшукали й затримали органи внутрішніх справ, не завжди є можливість вчасно відправити їх за кордон. Основна причина — брак у «нелегалів» коштів для придбання квитка.

Планували розв'язати цю проблему за рахунок українських громадян. У Законі «Про правовий статус іноземців» передбачили, що «...іноземці, які підлягають видворенню, або фізичні, юридичні особи, які приймають цих іноземців, влаштовують їх незаконний в'їзд, проживання, працевлаштування, сприяють в ухиленні від виїзду після закінчення терміну перебування, відшкодовують втрати, пов'язані з видворенням, у порядку, встановленому Кабінетом міністрів України».

Та, як свідчить практика, реалізувати це положення закону складно, а тому істотного доопрацювання потребує увесь механізм здійснення видворення іноземців, які порушили чинне законодавство.

Віктор ПАЛЬКО,
Віктор КРИВОРОТЬКО,
співробітники МВС України.

Політика

Йдемо, але погано...

І.Плющ прибув на Дніпропетровщину як кандидат у Президенти України. На зустрічі у колективі Новомосковського трубного заводу він виклав бачення ситуації, що у нас склалася, програму розв'язання теперішніх надскладних і дуже пекучих проблем. Кандидат у Президенти наголосив: «Йдемо - то ми правильним шляхом реформ та перетворень, але погано йдемо, ось у чому річ». Отож дали волю і перекрученням, навіть потворним явищам, і побоюванню рішучих змін, що в купі явно не на користь та не в інтересах згорьованого і вистражданого народу.

І на трубному заводі, і на цукровому у Губинисі, і в Голубівському гібридно-селекційному центрі та на інших зустрічах спочатку домінували гострі і навіть явно сердиті запитання кандидатові, причетному, на думку людей, до труднощів, що їх ми зараз переживаємо. Але завершувалися зустрічі запитаннями, пройнятими щирим бажанням збагнути, що ж насправді у нас коїться та як вернути державі стабільність, а в кожну сім'ю — достаток і впевненість. Вичерпними поясненнями й тлумаченнями Іван Плющ робив багатьох спільниками ще й однодумцями. Принаймні, давав чітко зрозуміти, що у нього на кожен випадок досить грунтовні пропозиції.

Йшлося, звичайно, і про причини падіння вітчизняного виробництва і податкові помилки, перспективи економічного співробітництва з Росією, ближнім і дальнім зарубіжжям, і про кризу платежів та мізерну нині купівельну спроможність населення, і про парадокси та несправедливості розвдержавлення і приватизації. Коротше, Іван Плющ зміг достоту чітко й переконливо висловити свою позицію щодо усіх проблем.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

Продиктовано в номер

У колегах упевнений

Глава ізраїльського кнесету Ш.Вайс прийняв посла України в Державі Ізраїль Ю.Щербака на його прохання. Посол докладно розповів про економічну й політичну ситуацію в нашій країні, ознайомив керівника парламенту зі складом депутатського корпусу та першими кроками Верховної Ради України. Ш.Вайс висловив упевненість у тому, що контакти між вищими законодавчими органами двох держав розширюватимуться заради зміцнення дружнього співробітництва між нашими народами. Ю.Щербак довів до відома глави кнесету постанову ВР України та інші офіційні документи щодо ситуації в Криму.

Ловись, рибко

Урочисте підписання угоди між урядами України та Арабської Республіки Єгипет про співробітництво в галузі рибних ресурсів відбулося в Каїрі. Документ скріпили підписами заступник прем'єр-міністра АРЄ, міністр сільського господарства і освоєння земель Ю.Валі та глава української делегації, голова Державного комітету з рибного господарства і рибної промисловості А.Шестаков. Документ передбачає обмін досвідом, взаємні поїздки експертів і науковців, поставки рибної продукції, обладнання, спорядження та знарядь лову тощо.

Царські амбіції

«Росія стала надто серйозною загрозою», — заявив у інтерв'ю газеті «Сабах» начальник генерального штабу збройних сил Туреччини Д.Гюреш. За словами високопоставленого військовика, він протягом року спостерігає експансіоністську політику російського уряду. «Сьогодні Росія у своїх діях демонструє царські амбіції. Вона веде гру з Азербайджаном, Грузією, Кримом і Україною», — відзначив Д.Гюреш. Начштабу також зауважив, що на турецькому кордоні з Вірменією дисклоковані російські дивізії. «Ми переживаємо складні дні», — завершив Д.Гюреш.

Нова федерація з новим керівництвом

Першим президентом новоствореної мусульмано-хорватської федерації став хорват К.Зубака. Його обрано на цей пост парламентом Боснії і Герцеговини. Віце-президентом став мусульманин І.Ганич. Водночас прем'єр-міністр Боснії Силайджич заявив, що його країна бойкотуватиме мирні переговори в Женеві, доки серби не виведуть свої війська з визначеної ООН зони навколо міста Горажде.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Україна — Центральна Азія:
МОЖЛИВОСТІ ДІЛОВОГО ПАРТНЕРСТВА

У лютому цього року між урядами України та Республіки Узбекистан було укладено угоду про співробітництво в галузі розроблення та впровадження наукоємних технологій. А недавно з метою прискорення її реалізації в дружній країні побувала група українських учених і фахівців. Серед них, наприклад, Віктор Трефілов — академік АН України, директор Інституту проблем матеріалознавства; Володимир Бондаренко — заступник директора Інституту надтвердих матеріалів АН України; Володимир Кузовкін — директор Львівського ювелірного заводу. Очолював делегацію голова Державного комітету з рідкісних, дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння України Віктор Краснянський.

У розмові з нашим кореспондентом він, зокрема, сказав:

— З узбецької сторони ми зустріли глибоку зацікавленість у співпраці з Україною. В цьому нас переконали відвідини багатьох підприємств. Наприклад, комбінату тугоплавких і жаростійких матеріалів у місті Чирчик, гірничо-металургійного комбінату в Навої, заводу бурового інструменту в Самарканді, Інституту фізики сонця АН Узбекистану, науково-виробничого об'єднання «Фотон». А ще те, що в переговорах узяли участь представники багатьох міністерств і відомств республіки, а підсумкова зустріч делегацій відбулася на рівні віце-прем'єрів.

Та це й не дивно. В центрально-азіатських країнах знають, чим ми багаті. Сам по собі високий економічний потенціал — одне. А друге, що найбільше потрібне нашим партнерам, — солідні науково-дослідні напрацювання. Адже й за часів Союзу в ньому та й за його рубежами українські вчені зажили заслуженої шани своїми здобутками. В галузі вдосконалення, скажімо, геологорозвідувальних робіт, машино- і приладобудування, нафтохімії, гірничорудної й металургійної промисловості, перероблення рідкісних металів та мінералів, як навіть виробництво штучних алмазів, космічно стійких матеріалів тощо. Попри нинішню соціально-економічну кризу Україні вдається, на щастя, не тільки зберегти, а й примножувати в цьому здобутки своїх учених.

— Скажіть, будь-ласка, а зацікавленість у налагодженні співробітництва виявлено лише з боку Узбекистану?..

— Ні. За попередньою домовленістю частина нашої делегації побувала й у столиці Казахстану — Алмати. Там викладені нами пропозиції також мали великий практичний інтерес. Досягнуто домовленості про приїзд найближчим часом до Києва казахських експертів. Вони мають взяти участь у підготовці відповідних міжурядових документів.

— Одне слово, зустріч — за високим міжнародним протоколом... А діловий бік справи?

— Він подає добрі надії. З метою реалізації лютневої угоди з Узбекистаном підписано протокол щодо об'єднання ресурсних, переробних та науково-технічних можливостей для спільного освоєння наукоємних технологій, узгодженого виходу з ними на світові ринки...

— Якщо можна, конкретніше про це.

— Ось, скажімо, один з пунктів, що стосується освоєння порошкової технології перероблення вольфраму та молібдену. Розроблену нашим Інститутом надтвердих матеріалів, її взявся реалізувати в промисловості Узбецький комбінат тугоплавких і жаростійких матеріалів. Цьому ж підприємству Інститут матеріалознавства запропонував для впровадження технологію виготовлення різців на основі алмазно-металевих пластин. Для цього намічено створити спільне підприємство з участю інвестицій третіх країн. В Україні, як відомо, опрацьовано спосіб виготовлення високочистого хрому і його сплавів, що мають підвищений попит на світовому ринку. А Узбекистан, з'ясовується, має потужності, які дають можливість впровадити технологію в промислову практику. Домовились: у двомісячний термін заснувати спільне підприємство такого профілю. Вирішено звернутися до урядів Казахстану й Росії з пропозицією взяти участь у реалізації наміченого. Або ось такий приклад. На Придніпровському хімічному заводі в Дніпродзержинську налагоджено випуск ентеросорбентів, що широко застосовуються в екології та медицині. Тут завершується будівництво нового цеху потужністю 50 тонн продукції на рік, що відповідає потребам усіх країн Співдружності. Узбекистану запропоновано розмістити в нас свої замовлення на цей препарат.

— Вікторе Павловичу, не таємниця, що маємо гіркі уроки, м'яко кажучи угод, які не працюють. У вас нема побоювання, що і в цьому разі нас можуть спіткати невдачі?

— Ви знаєте, впевнений, що все намічене можна реалізувати. Звичайно, за умови, що виробимо механізм для цього. До речі, він уже вимальовується. Наша поїздка — крок до здійснення лютневої угоди. В результаті діє міжурядова координаційна рада. Вона намітила і стежить за реалізацією практичних заходів — взаємним виконанням зобов'язань сторін щодо створення спільних підприємств, допомоги кадрами, матеріальними ресурсами, фінансуванням. Партнери, повторюю, вселяють надію тим, що виявили щиру зацікавленість у налагодженні й розширенні співпраці з нами. Вони прагнуть повніше використовувати свої можливості, щоб швидше вийти на світові ринки з високотехнологічною продукцією. Зокрема, ми з задоволенням переконалися, що ця галузь в Узбекистані й Казахстані добре стимулювана з боку держави: створюють спеціалізовані управлінські структури, їм надають широкі повноваження, вагомі пільги — податкові, зовнішньоторговельні, фінансові...

— Отож, не міняючи орієнтації на Захід, звернемо свій погляд на Схід — чи не так?

— Поділяю цю думку цілком.

Прес-центр Державного комітету з рідкісних, дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння.

БРИЗКИ ШАМПАНСЬКОГО,
або Приватизація по-чеськи

Що приватизація в Чехії, куди я з групою українських журналістів потрапив за сприяння міжнародних центру мас-медіа «Нова мова» та фонду «Євразія», пішла, помітно повсюди. Мало того, набула інтернаціонального забарвлення: навпроти готелю в центрі Праги, де ми зупинилися, працював магазинчик «нон-стоп», який, звісно, справді не зачинявся цілодобово і який тримали три вихідці чи то з Індії, чи то з Бангладеш. Та й більшість товарів, які ми змогли купити, теж були з приватних великих і малих магазинів. Чехи теж так роблять: бо в таких магазинах або якість товарів вища, або ціна нижча, або й те є, й інше, бо власникові конче треба збувати товари, щоб поповнювати асортименти. Але й сказати, що в Чехії нема проблем, було б зарано.

I

Завідувач організаційного відділу чеського міністерства у справах народного майна та його приватизації Томаш Полак порівняв проведення приватизації з відкорковуванням шампанського і заявив, що для загального успіху процесу потрібні принаймні три умови.

По-перше, на думку Т.Полака, кожний, хто хоче займатися приватизацією, має спиратися насамперед на власну рішучість і на власні зусилля і ресурси, не чекаючи на допомогу закордону. Рація проста: позики, кредити можуть, звичайно, бути, але ніхто краще за чехів не може знати середовище, де ці капітали мають розміщуватися.

По-друге, зробити все, щоб населення максимально підтримало процес приватизації, було б переважною більшістю зацікавлено в ній. В Чехії до цього підійшли просто: кожен громадянин після 18 років отримав приватизаційний купон і міг взяти участь у приватизації через один з інвестиційних фондів. Якою мірою успішно, це, щоправда, інша річ, але шанс отримував кожен. Т.Полак зацитував свого югославського колегу, який досить красномовно визначив перспективне «меню» приватизації: 99 відсотків успіху — це підтримка людей, 1 відсоток — допомога радників та експертів у закачуванні до рідної економіки 30 мільярдів доларів. Таких грошей Чехії не дали, але приватизація здійснюється.

По-третє, приватизувати все треба швидко. Будь-яке гальмування цих процесів має негативні соціальні наслідки, бо пропадає ентузіазм населення, не готового до повноцінного життя за нових умов й матеріальні: повільна приватизація коштує дорого.

II

Приватизація в Чехії з 1990 року відбувалася трьома головними етапами-напрямами. **Перший — реституція: повернення майна колишнім власникам, які змогли з документами довести своє право на нерухомість, заводи, землю тощо. Фізичним особам було повернуто, зокрема близько 100 тисяч будинків, на 120 мільярдів чеських крон сільськогосподарських угідь (1 долар США — це приблизно 30 крон), на 3 мільярди крон приміщень, які є історичною цінністю, було передано муніципалітетам. Процес реституції триває й до сьогодні.**

Другий шлях — мала приватизація. На думку Т.Полака, вона важлива політично — люди за її наслідками отримують реальні результати. В Чехії вони різні, не всі задоволені, але мала приватизація закінчена: до нових господарств перейшли 22 тисячі магазинів, отелів, об'єктів побуту тощо. Державній скарбниці це дало близько 35 мільярдів крон. Особливістю чеської малої приватизації стала відсутність серйозних обмежень щодо майна, кількості працівників, площі, громадянства охочого тощо. Крім того, мале підприємство продавалося головним чином на аукціоні без старих боргів. Вони залишалися на колишній великій структурі, якій підпорядковувалося підприємство-боржник. Так у Чехії і приватизація відбулася, і монополізм, приміром, великих торговельних об'єднань, було подолано. Зрештою, борги перекривалися доходами від приватизації або погашалися державою.

Третій процес — велика приватизація, яка триває і сьогодні. На відміну від малої новий власник під час великої приватизації брав на себе і борги уподобаного ним підприємства. Влітку 1991 року було визначено 4,5 тисячі великих підприємств на загальну суму в 950 мільярдів крон, їх розбито на дві групи, і велика приватизація розпочалася на тих самих умовах, що й мала. Купити підприємство чи його акції міг будь-хто, але за однієї умови: подати до міністерства приватизації приватизаційний проект, який визначив би і власника, і термін виконання, і подальшу долю підприємства. Якщо охочих не було, то згідно із законом приватизаційний проект подає міністерство-засновник. Форми великої приватизації різні: продаж майна, акцій, публічні тендери, передання до муніципальної власності, на купони громадянам, змішана тощо. В січні 1992 року вже було прийнято рішення про те, яке підприємство і як приватизуватиметься, а отже понад 90 відсотків з них знають свою долю: вони — в ринку. Велика приватизація дала «живих» 51 мільярд крон, які вже пішли на екологію, на дотації чеським банкам тощо.

III

Звичайно, повторюю, не все в Чехії так гладко. Той же Т.Полак, тактовно захищаючи честь мундира, визнав, що приватизаційне законодавство змінювалося досить часто, хоча зміни й не торкалися основних принципів. Зовсім інакше, на думку Полака, можна було б здійснювати реституцію, яка важлива політично, але через неготовність старих власників незаперечно довести своє право на певні об'єкти об'єктивно загальмувала їхню приватизацію. **А можна було б, приміром, компенсувати вартість об'єктів з фонду реституції, до якого йдуть 3 відсотки від продажу акцій і який складає близько 10 мільярдів крон.**

Не захищеною від «брудних» грошей виявилася мала приватизація. Для захисту від грошовитих іноземців їм було заборонено брати участь у перших аукціонах, і щось придбати вони могли тільки з того, що продавалося вже на другому аукціоні. І серйозні фірми, і нечистоплотні ділки однаково стали за спинами підставних осіб.

Не захистив уряд тих, хто придбав об'єкти, але так і не зміг впоратися зі самостійним господарюванням, з орендною платою, яка зросла неймовірно. Такі власники змушені були продати все і скуштувати банкрутства.

Приблизно така ж доля чекала на тих, хто вклав свої купони чи придбав акції підприємств, які збанкрутіли чи неприбуткові хронічно. Такі люди об'єктивно є соціальною вибухівкою в суспільстві, яке матеріально поляризується.

Поки що в Чехії вдається утримувати безробіття в середньому на рівні 3,6 відсотка. Але є регіони, де цей рівень перевищує 10 відсотків. Т.Полак прогнозував, що після великої приватизації безробітних може бути 6—8 відсотків. «Як в усій іншій Європі», — заявив урядовець. А як на мене, то він забув дві обставини. Безробітні — це дорослі виборці, яких можуть не задовольнити 90 доларів щомісячних соціальних виплат, коли хтось їздитиме іномарками чи хай навіть «Шкодою». Крім того, Чехія — все ж таки посткомуністична країна, а отже суспільні імпульси в ній водночас і прогнозовані, і непередбачувані.

I все ж чехи, мені здається, свою головну пляшку шампанського вже відкубрили. І є надія, що вип'ють усі.

Володимир СКАЧКО, оглядач.

Київ — Прага — Київ.

ШЛЯХ ДО РИНКУ — ЧЕРЕЗ МЕКСИКУ

700 тонн конструкцій для спорудження електростанції відправив до мексиканського міста Сан-Рафаель Новокаховський завод гідротехнічних споруд. Заводчани постаралися якнайкраще виконати контракт з мексиканцями, домоглися високої якості продукції, виготовили її у стислі строки.

Як повідомив директор підприємства Василь Будкевич, колектив заводу прагне увійти до ринку з конкурентоспроможною продукцією на рівні світових зразків. Уже тепер її охоче купують споживачі й за межами України. Запущено у виробництво першу партію виробів для В'єтнаму. На продукцію новокаховців чекають у Китаї, Туркменистані, Кабардино-Балкарії. Нині підприємство виготовляє металоконструкції для Цимлянської ГЕС, для гідробудівників Кубані.

Матеріальна база заводу розширюється. Споруджують другу чергу складально-зварювального цеху, чималі кошти виділяють на впровадження нових технологій, забезпечення надійного енергопостачання. Як тільки оголосили про приватизацію підприємства у червні цього року, робітники заявили, що хочуть його викупити.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Інформація про перший відкритий випуск акцій акціонерного банку «КАРПАТИ» Міжнародний банк

КМБ

1. Характеристика емітента

«Карпати» Міжнародний банк зареєстрований Національним банком України 25 листопада 1993 р. за № 29 як акціонерне товариство закритого типу із статутним фондом 1042,9 млн.крб. 23 березня 1994 р. перереєстровано статутний фонд на суму 4250 млн.крб.

«Карпати» Міжнародний банк є правонаступником комерційного банку «Карпати», зареєстрованого у Державному банку СРСР 2 серпня 1989 р. із статутним фондом 13,5 млн.крб. за №144. Перереєстрований у Національному банку України 14 жовтня 1991 р. з 28 грудня 1992 р., зареєстрований як товариство з обмеженою відповідальністю із 50,6 млн.крб. статутного фонду.

Банк повідомляє про свою реорганізацію в акціонерне товариство відкритого типу із статутним фондом 10250 млн.крб.

Засновники банку — промислові підприємства, господарські товариства, фізичні особи. Серед засновників є американська фірма.

Юридична адреса: 290058, м.Львів, вул.Т.Окуневського,1.

Метою і предметом діяльності банку є сприяння комплексному економічному і соціальному розвитку регіону, надання різноманітних банківських послуг юридичним особам і громадянам, фінансування та підтримка малого бізнесу і окремих підприємців.

Органами управління Банку є:
загальні збори акціонерів;
Рада Банку;
Правління Банку.

Керівництво поточною роботою Банку здійснює Правління Банку в особі голови Правління Маланчука Ярослава Степановича.

Професійні дані про керівних працівників:
1. Маланчук Ярослав Степанович — голова Правління, освіта вища, стаж роботи 20 років.
2. Сенюк Михайло Миколайович — заступник голови Правління, освіта вища, стаж роботи 10 років.
3. Хамула Орест Романович — головний бухгалтер, освіта незакінчена вища, стаж роботи 4 роки.

Загальна чисельність працівників Банку на сьогодні — 30 чоловік.

На момент прийняття рішення щодо випуску акцій Банк має зареєстрований і сплачений статутний фонд у розмірі 4250 млн.крб. Банком здійснені дві емісії цінних паперів — акцій на суму статутних фондів 1042,9 млн.крб. і 4250 млн.крб. Акції розміщені між засновниками.

Простроченої заборгованості кредиторам і щодо платежів до бюджету на момент прийняття рішення про випуск акцій немає.

Адміністративні та економічні санкції на Банк не накладались. Економічних нормативів, встановлених Національним банком України, Банк дотримує.

II. Ділова активність

«Карпати» Міжнародний банк здійснює всі банківські операції, які відповідно до законодавства мають застосування у банківській практиці. Банк здійснює операції з іноземною валютою.

За останні 2 роки сума балансу Банку збільшилась у 370 разів.

БАЛАНС «Карпати» Міжнародного банку станом на 1. 04. 94 р.

	АКТИВ	(млн.крб)
1	Каса	799
2	Кореспондентський рахунок в НБУ	4065
3	Дебітори банку	1881
4	Кредити, видані банком	8370
5	Кошти, вкладені в спільну діяльність	22
6	Валютні кошти	2687
7	Основні засоби	334
8	Вивільнені кошти за рахунок прибутку	741
	ВСЬОГО	18899
	ПАСИВ	
1	Статутний фонд	4223
2	Резервний фонд	205
3	Інші фонди	1540
4	Розрахункові та інші рахунки клієнтів	6822
5	Депозитні рахунки клієнтів	1515
6	Кредити інших банків	3000
7	Інші кредитори	1042
8	Прибуток	552
	ВСЬОГО	18899

Банк має генеральну ліцензію Національного банку України на проведення валютних операцій № 57 від 10 грудня 1993 р. Банком встановлені кореспондентські відносини з провідними банками у США, Європі, країнах СНД, зокрема із Дрезднер банком (Франкфурт-на-Майні, Німеччина), Кемікел банком (Нью-Йорк, США), Барклайф банком (Лондон, Великобританія), АКБ «Мосбізнесбанком» (Москва, Росія) та іншими.

III. Дані про емісію цінних паперів

Загальні збори акціонерів «Карпати» Міжнародного Банку від 1 квітня 1994 р. (протокол № 10) прийняли рішення про реорганізацію Банку з акціонерного товариства закритого типу в акціонерне товариство відкритого типу із збільшенням статутного фонду до 10250 млн.крб. та здійсненням першого відкритого випуску акцій на відповідну суму статутного фонду.

Збільшення статутного фонду провадиться шляхом випуску простих іменних акцій кількістю 60000 тисяч штук номінальною вартістю 100000 крб. кожна, на загальну суму емісії 6000 млн.крб. Акції випускаються серії «К-3» за № 00001 — 60000.

Передплатниками акцій можуть бути юридичні особи і громадяни.

Кожна акція дає акціонерові право:

отримувати дивіденди в порядку, встановленому загальними зборами акціонерів банку;

претендувати на частину майна банку у натуральному виразі чи у грошовій формі в разі його ліквідації;

користуватися переважним правом на придбання додатково випущених акцій;

брати участь у загальних зборах акціонерів Банку в порядку, передбаченому статутними документами.

Акції Банку зобов'язують їх власника:
дотримуватися статуту Банку;
виконувати вимоги положень, затверджених загальними зборами акціонерів;
виконувати рішення органів управління Банку;
не розголошувати комерційну таємницю та конфіденційну інформацію про діяльність Банку.

Термін передплати на акції — з 6 червня 1994 р. по 6 грудня 1994 р. Передплата провадиться за юридичною адресою Банку.

Продаж акцій юридичним особам і громадянам організується Правлінням Банку і провадиться шляхом повної сплати їх ціни. Плата акцій здійснюється шляхом перерахування відповідної суми на рахунок Банку або оплати її готівкою до каси Банку.

Для юридичних осіб пакет акцій становить не менш як 50 штук. Після оплати акцій видають сертифікат встановленого зразка.

Акції цього випуску випускаються у безготівковій формі та фіксуються шляхом запису на особовому рахунку. Право власності на акції засвідчується у книзі реєстрації акцій.

Під час первинного розміщення акцій сертифікат видають безплатно. В разі переоформлення сертифіката на ім'я нового власника або видачі нового в разі його загублення стягується комісійна плата. Власники акцій мають право відчужувати їх, але з обов'язковою реєстрацією в Банку у 5-денний термін. Без реєстрації така угода є недійсною. Розпоряджатись акціями дозволено після закінчення передплати на акції цього випуску в цілому.

Розмір і порядок виплати дивідендів за акціями визначають Загальні збори акціонерів.

Дивіденди виплачують за рахунок чистого прибутку Банку, який залишається в його розпорядженні після сплати встановлених податків та інших обов'язкових платежів. Виплачують дивіденди після затвердження річного звіту про діяльність Банку.

У разі реорганізації Банку всі зобов'язання щодо випущених акцій переходять його правонаступникам.

IV. Чинники ризику

Чинниками ризику, які можуть впливати на діяльність Банку, є:
ускладнення економічної ситуації в Україні;
зміна податкового законодавства у бік збільшення ставок оподаткування комерційних банків;
обмеження видачі кредитних ресурсів.

V. Організація розміщення акцій

Передплату акцій проводять за адресою:
м.Львів. вул.Т.Окуневського,1.
Контактні телефони: (0322) 59-00-54, 52-82-03.

Голова Правління «Карпати» Міжнародного банку Я.С.МАЛАНЧУК

Головний бухгалтер «Карпати» Міжнародного банку О.Р.ХАМУЛА.

Інформація про випуск акцій Акціонерного банку «СТАНДАРТ-МК»

Стандарт-МК

На основі чинного законодавства 15 квітня 1994 р. шляхом перетворення банку «ПОЛІССЯ» в акціонерне товариство відкритого типу створено Акціонерний банк «СТАНДАРТ-МК» (протокол № 10 від 15 квітня 1994 р.).

Юридична адреса на момент прийняття рішення про емісію акцій: Україна, 262000, м.Житомир, вул.Київська,5.

Вищим органом управління банку є загальні збори акціонерів. В період між зборами управління здійснює Рада банку (Голова Ради — ГРІНБЕРГ І., генеральний директор спільного німецько-українського підприємства «MARCOM») і Правління банку (голова Правління — ХОХЛОВ С.І., освіта — вища економічна, загальний стаж роботи в банківських установах — 14 років).

Засновниками банку виступають 12 юридичних осіб з недержавною формою власності.

Кількість службовців на 01.04.1994 р. становить 58 чоловік. Діє мережа філій на території України, які забезпечують повний комплекс банківських послуг. Банк обслуговує більш як 1000 клієнтів з числа юридичних і фізичних осіб. Банк має генеральну ліцензію на право здійснення валютних операцій № 67 від 15 квітня 1994 р. Відкрито численні кореспондентські рахунки в закордонних банках.

Адміністративні та економічні санкції з моменту створення на банк не накладались. Простроченої заборгованості банк не має.

На момент прийняття рішення про відкриту передплату акцій сплачений і зареєстрований статутний фонд становить 4400 млн.крб.

Рішення про відкриту передплату акцій прийняте загальними зборами акціонерів 15 квітня 1994 р., протокол № 10.

Загальний обсяг емісії — 10500000000 крб., при цьому здійснюється випуск 52500 простих іменних акцій номіналом 200000 крб. кожна.

Акції випущено двома серіями: серія А, №№ 000001 — 022000 — розповсюджуються серед засновників за рахунок засновницьких внесків; серія Б, №№ 000001—030500 — розповсюджуються шляхом відкритого продажу серед юридичних осіб і громадян.

Передплата проводиться в період з 13 червня по 15 серпня 1994 р.

Акції дають право голосу за принципом: одна акція — один голос. Мінімальна кількість акцій (пакет), що дає право голосу на загальних зборах акціонерів, — 10.

Розмір дивідендів визначають загальні збори акціонерів. Сплата дивідендів — у місячний термін з дня проведення річних загальних зборів акціонерів. Сплата дивідендів відбувається шляхом перерахування коштів на вказаний акціонером рахунок або через касу банку та його філій за зазначеними нижче адресами.

Під час передплати акцій покупець підписує з Правлінням банку угоду, примірник якої видають йому після сплати акцій за курсовою вартістю, що формується, виходячи з попиту на цінні папери банку. Поточну курсову вартість акцій покупці сплачують у грошових одиницях, що мають обіг на території України. До введення власної української валюти випуск акцій і обмін на них угод не передбачено.

У випадках, передбачених зареєстрованими Міністерством юстиції інструктивними матеріалами Національного банку України, покупець має надати відомості (аудиторську довідку) про джерела коштів, що спрямовують на придбання акцій.

Відповідно статуту банку жоден акціонер не може володіти більш ніж 35% акцій.

У разі перевищення заявленого обсягу емісії рішення про прийняття або відхилення перевищення приймають загальні збори акціонерів.

Власники акцій мають право продавати, передавати, заповідати, заставляти акції самостійно з обов'язковою реєстрацією зміни власника в установах банку у 5-тденний термін. Передання прав власності на акції серії Б не може бути проведене до офіційної реєстрації результатів передплати.

У разі реорганізації банку всі зобов'язання за випущеними акціями переходять до правонаступника.

Приймаючи рішення про придбання акцій банку «СТАНДАРТ-МК», покупець має взяти до уваги такі чинники ризику:

зміни в законодавстві про оподаткування комерційних банків;

затримування процесів приватизації та залучення іноземних інвестицій.

Передплату акцій проводять установи банку за адресами:
м. Житомир, вул. Київська, 5 тел. (0412) 37-43-31;
м. Київ, вул. Металістів, 17 тел. (044) 484-43-61;
м. Миколаїв, вул. Декабристів, 41, тел. (0512) 36-32-73.

Соціологія

Мандрівка в ідеальний світ

на одну-дві години щодня могла б змінити нашу свідомість

Учені ряду країн пропонують створити інститут з вироблення психологічних, соціологічних і соціально-психологічних концепцій, принципів подальшого існування людства. Передбачається розробка проектів не лише для розкріпачення особистості мешканців колишнього соцтабору, не лише для розв'язання наших проблем, а й проблем західного суспільства. Усе це разом,

У жовтні в США відбудеться конференція вчених і меценатів, котрі виступають за створення такого інституту. Своїми думками щодо майбутнього закладу ми попросили поділитися українських учених, які намагаються «пробити» цю ж ідею і в нашій країні.

Юрій Саєнко, керівник відділу соціальних програм і проектів Інституту соціології АН України, доктор економічних наук:

— Усі перетворення в будь-якій країні розвиваються за такою схемою. На першому етапі з'являється ідея, котра практично ніяких істотних перешкод не зустрічає. Однак далі — спротив: теоретичний, методичний, технологічний, економічний (приклад — проведення у нас приватизації) і, нарешті, соціальний, який яскраво вимальовується під час перестуктурування соціальних груп населення — ми не любимо, коли хтось стає багатшим від нас. На це вказують, зокрема, проведені нами соціологічні дослідження, котрі свідчать, що в колишньому СРСР і країнах Східної Європи, де нині руйнуються попередні стереотипи, психологічні питання — найактуальніші. Вочевидь, тепер люди просто не готові психологічно до якихось кардинальних змін. Чому?

Раніше хтось на вищих щаблях влади брав на себе розв'язання питань усього нашого життя. Від окремої людини по суті нічого не залежало — усім розпоряджалася держава. Таким чином витіснялася елітарна частина суспільства, яка прагнула до самостійності, осмислення дій, подій тощо. Натомість з'явилася бездіяльна, аморфна маса людей, котра звела свою роль у суспільстві до чекання манни небесної: квартири, пенсії, високооплачуваної роботи. Аж раптом зникла рука, яка все роздавала, і безініціативні, бездіяльні розгубилися...

Цікаві, показові у цьому плані результати дають соціологічні дослідження. Так, 70 відсотків населення України стверджує, що головна їх надія — на Бога. Себто, люди перестали покладатися на власні сили та можливості. 60 відсотків сподіваються на допомогу Збройних Сил, міліції, СБ, суду, прокуратури — тобто на невиборні органи, що існують поза нашою волею. Водночас, виборним місцевим органам влади довіряють лише 15—18 відсотків опитаних. Крім того, ми навіть більше покладаємося на батьків, родичів, ніж на себе. Звідси — людина України (в масі своїй) досі не утвердилась як особистість.

Валентина Бондаровська, директор американсько-українського центру реабілітації сім'ї, кандидат психологічних наук:

— По суті людину було відлучено від розуміння того, що вона прийшла у цей світ як особистість. Тому в нашому суспільстві не практикувалося прийняття рішень, було лише вирішення завдань на пошук правильної відповіді. Проте наші дослідження свідчать, що люди все-таки зберегли психологічну готовність робити щось самим, без сторонньої допомоги. Але щоб розвинути ініціативу, відродити втрачене, потрібен науковий підхід. Це якраз один із напрямів діяльності майбутнього інституту. Ідея створення такого закладу (вироблення концепцій, принципів подальшого існування людства) належить американським, українським і російським ученим.

Юрій Саєнко:

— Треба, щоб ми, люди різних національностей, реально оцінювали себе, знаходили таку модель співіснування, котра стала б гарантом миру та безпеки у світі.

Завдання майбутнього інституту, на відміну від існуючих, які в останню хвилину кидаються гасити пожежі конфліктів у різних регіонах планети, вбачаю в діагностиці, розробці профілактичних заходів.

Валентина Бондаровська:

— Додам, що ініціаторами створення такого закладу є спеціалісти Каліфорнійського університету та університету штату Колорадо. Зокрема, Володимир Олександрович Лефевр, професор Каліфорнійського університету, математик-соціолог. Ще в 60-х роках у колишньому СРСР він розпочав цикл досліджень, спрямованих на побудову математичної моделі «внутрішнього світу» людини. 1974 року виїхав до США і там продовжує розпочате. Написав кілька книг, наукових праць, у тому числі навчальні програми з етичного виховання з використанням новітніх інформаційних технологій.

Так-от, професор Лефевр пропонує застосувати свої програми й у нашій країні в межах тієї діяльності, яку здійснюватиме інститут.

Анатолій Стогній, директор Інституту прикладної інформатики, член-кореспондент АН України:

— На думку Лефевра, люди конфліктують між собою, бо не хочуть іти на компроміс, адже він викликає внутрішні переживання, завдає удару по особистому «я» людини. Де ж вихід?

Учений пропонує сформувати у дітей (згодом вони вплинуть на своїх батьків) новий тип моралі. Який саме — цим і має зайнятися серед інших питань інститут. Потрібно створити менталітет миру і «занурити» в нього людей. Для цього крім ситуативних ігор пропонується проводити певний час у так званій віртуальній дійсності — іншому світі, створеному засобами сучасної комп'ютерної технології. Дитина за допомогою цих комп'ютерних систем зможе поспілкуватися зі штучними персонажами, носіями потрібної нам моралі. Така мандрівка в ідеальний світ бодай на одну-дві години щодня змогла б, на його думку, радикально змінити тип свідомості людини. Подібний ефект я відчув на собі, коли побував за кордоном.

Безперечно, до цієї роботи слід залучити психологів, дитячих медиків, мовознавців, істориків. Тобто необхідне комплексне дослідження міжнародного рівня, бо у нас, скажімо, наука про людину тільки зароджується, а на Заході вже накопичено певний досвід. До того ж методичні засоби та інструментарій — теж у них. А над навчальними програмами можна працювати разом.

Отож, сподіватимемося, що інститут буде створено, а бізнесмени і політики різних країн, включаючи й Україну, виявлять до цієї ідеї належну увагу.

Записав **Валерій НОВОСВІТНІЙ.**

Соціальний зріз

На роздоріжжі

опинилися німецькі сім'ї, що осіли на Донеччині

Ще в тридцятих роках у Донецькому краї проживали десятки тисяч громадян німецької національності. В основному це були нащадки тих прусських та баденських виходців, які на запросини царського уряду оселилися на родючих землях Приазов'я в середині-наприкінці XVIII— на початку XIX століття. То були працелюбні добросовісні трударі. Але і їх, ніби лояльно настроєних до існуючого режиму, не оминув жорстокий чорновий сталінських репресій. Українських німців було насильно депортовано в Середню Азію, на Далекий Схід...

Два роки тому Президент України запросив німців, що були свого часу виселені, повернутися в рідні місця, зокрема на Донбас. Спільно із Німеччиною було створено спеціальний фонд, виділено кошти для облаштування переселенців. Іншими словами, плани і надії були великі.

На Донеччині, як уже повідомляла наша газета, першим місцем майбутнього проживання німецьких сімей було обрано Пречистівку, що в Мар'їнському районі. Минув час, та й досі близько двадцяти родин, що прибули сюди, змушені жити в тимчасових помешканнях — блок-контейнерах. А планували забудувати добротними котеджами цілу вулицю Дружби. Та поки коштів вистачає на три-чотири будинки. Допомога Німеччини обмежилася лише подарованими блок-контейнерами, хоча наобіцяно було багато чого. Отож прибулі люди — у відчаї, деякі сім'ї, які мріяли мати на українській землі власний будинок і обійстя, навіть думають про від'їзд на свою прабатьківщину. А новоприбулих німецьких сімей Пречистівка давненько вже не зустрічала...

— Обіцянки нам роздають усі, в тому числі й вища влада України, а справа не рухається із місця. Таке враження, що до справжньої реабілітації нашої ой як далеко, — сумно констатує директор Донецького центру Українсько-німецького фонду І.Дініус. — Приїздив якось до нас міністр у справах національностей України Олександр Ємець, наобіцяв усілякого, та, певне, і забув — чимало справ у міністра. Не маємо належної підтримки і від місцевої влади. І це тоді, коли в регіоні проживають понад 6 тисяч німців. Наше національне товариство, як і колись, тулиться в одному із підвалів Донецька. Не маємо і свого національного центру. І це на Донбасі, який постійно проголошує себе інтернаціональним краєм. Єдина втіха — відкрили суботньо-недільну німецьку школу в центральному районі міста.

На Донеччину, нарешті, прийшло очікуване літо. Не оминуло воно і мальовничу Пречистівку. Ось тільки чомусь не дуже радіють йому тутешні німецькі сім'ї. Та і чому, скажіть, люди добрі, радіти, коли в тебе — ні кола ні двора... То тільки птахи відлітають восени, а людей обставини можуть примусити знятися у далеку путь й завтра. А плекали надію, що назавжди облаштуються тут...

Юрій ДОЦЕНКО.

Реклама

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 325245

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311102.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».